

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 27. april 2014

Kirkedag: 1.s.e.påske/B

Tekst: Joh 21,15-19

Salmer:

SK: 721 * 403 * 356 * 249 * 242,5 * 218

LL: 721 * 447 * 449 * 249 * 218

Mon ikke vi alle har oplevet at blive skuffet. Sådan rigtig skuffet. Skuffet, hvor løfter er blevet svigtet, måske til det utilgivelige. Skuffet, måske hvor løgn eller fortielse er så massiv, at det er åbenlyst, og alligevel benægtes eller bortforklares det, hvilket jo blot gør smerten endnu større.

Jeg tror, vi tænker for godt om vore medmennesker, hvis vi tror, det aldrig sker. Jeg tror, vore medmennesker tænker for godt om os, hvis de tror, vi aldrig vil skuffe dem.

Men vi er nød til at tænke for godt om hinanden. Vi kan nemlig ikke leve sammen, hvis vi hele tiden tager forbehold for skuffelsen. Vi er nød til at tro om hinanden, at det aldrig sker. Og så tage det, når det sker.

Den værste katastrofe i vort liv behøver ikke være selve skuffelsen. Det behøver heller ikke være sagen, hvormed der bliver skuffet. Det behøver heller ikke være tanken om svigt eller, hvad der nu ligger i skuffelsen. Det kan meget vel være følgerne, konsekvenserne, vi vælger, at skuffelsen skal have. Meget få skuffelser har automatisk indbyggede konsekvenser. De fleste skuffelser får nogle følger, vi vælger, at de skal have.

På Christiansborg er der nogle politikere, der vil se på, om vi skal ændre vores brug af straffeattester, således, at mindre

forseelser ikke skal kunne ses på den og dermed forfølge en og f.eks. udelukke en fra jobmuligheder i mange år fremover. Det skulle, ifølge forslagsstillerne, gøre det nemmere for især unge at komme videre, hvilket jo i nogle tilfælde har vist sig nær sagt umuligt, og derfor kan de lige så godt blive i kriminaliteten, og de småforbrydelser, de begik i ungdommen udvikler sig så til en permanent og langt alvorligere livsstil. Og det er jo netop småforbrydelserne, det handler om, ikke den grove kriminalitet.

Selvfølgelig er der politikere, der er imod dette. En sagde forleden dag i TV, at de uheldige konsekvenser skulle man jo have tænkt på, inden man begik kriminalitet, for der er jo ingen, der tvinger en ind i det. Og har man ikke tænkt sig om inden, må man også tage følgerne.

Sådan helt teoretisk har manden jo ret. Men har han også så meget ret, at det kategorisk skal afvises at prøve at give en ny chance? Der er unge, der er blevet en skuffelse for deres omgivelser og måske også for dem selv. Det er en katastrofe. Men bliver følgerne ikke en større katastrofe?

Selvfølgelig er der forskel på, hvordan vi regulerer og gebærder os i et retssamfund og i mellem menneskelige forhold. Og det er ikke altid, at vi kan kræve eller forvente det samme af disse to størrelser. Men uden at have svaret til problemstillingen eller for så vidt at have taget stilling til den, vil jeg alligevel godt lade den hænge lidt i luften, og bruge den som springbræt/inspiration til dagens evangeliefortælling om Jesus og Peter.

Men lad os prøve at anvende nogle andre begreber end vi sædvanligvis gør i vores oplevelse og forståelse af, hvad der er

på spil. Måske kan vi lære et eller andet af det, der sker mellem Peter og Jesus.

Peter er til ansættelsessamtale hos Jesus. Han skal være hyrde for Jesu får. Det vil sige, at han skal være afdelingsleder og tage sig af mennesker. Passe på dem og lede dem i den rigtige retning i forhold til virksomhedens målsætning. Peter skal med mere bibelske ord lede mennesker ind i Guds rige og tage vare på dem. Men kan han nu også det, er han den rette til opgaven?

Tre spørgsmål stilles Peter. Og Peter svare bekræftende og tilfredsstillende. Men så hiver Jesus Peters straffeattest frem. Kan Jesus egentlig stole på Peters svar? For hele situationen er jo et højlydt ekko af tilsvarende tre spørgsmål, Peter blev stillet natten til langfredag, da Jesus blev forhørt. På forskellig vis, men ikke mere nuanceret end Jesu spørgsmål til Peter i dag, på forskellig vis blev Peter spurgt, om ikke også han hørte til sammen med Jesus. I svarene herpå blev Peter som bekendt en skuffelse. En stor skuffelse. Svigt og løgn var virkelig i sving for fuld udfoldelse og det med både banden og svovlen. Så hvorfor skal Jesus tro på Peter nu?

Peter! Din fortid (din straffeattest) klæber til dig! Din svigten følger dig! Ingen tvang dig til at lyve, og du burde have tænkt på følgerne, før du gjorde det! For det bør da få følger, bør det ikke? Vor svigten bør da få følger, gør det ikke? Du er en skuffelse, Peter! Poul! Palle! Sofus! Sofie! Maren! Marie! Michael eller hvad navn en skuffelse nu har.

Jo, sådan ville det måske gå i et retssamfund. Skuffelse får følger. Hvilke følger lader vi skuffelser få i vores mellemmenneskelige forhold?

Nu vokser træerne ikke ind i Himlen, og derfor kan vi ikke bare sige, at som Jesus gør, sådan gør vi også/sådan skal vi også

gøre. Men vi kan jo godt lade os inspirere af Jesus. Vi skylder faktisk, at vi lader os inspirere af Jesus, for det Jesus gør, gør han jo for os. Og hvad Jesus gør for os, er vi skyldige at gøre for hinanden. Og nu er det jo så lige før, at det hele kan køre i ring, for heri – at gøre det for hinanden, ja da kan vi nemt blive en skuffelse.

Vi kan nemt blive en skuffelse i fordringen at være for hinanden, som Jesus er for os, for vi har jo så meget at have vores forurettelse i, når de andre er os en skuffelse, så vi har jo ret til at lade skuffelsen få drastiske og katastrofale konsekvenser. Den eneste, der havde ret til det, var Jesus. Og han gav afkald på den ret.

Han sagde ikke til Peter: Duer ikke! Men han tog Peter alvorligt og mødte ham i hans tredobbelte svigt. Ikke for dermed at vise, at nu fylder vi op, så der er ligevægt på skyld og tilgivelse. Men fordi Peter havde brug for det. Peter var sig selv tre gange skuffelse. Derfor havde Peter også behov for at blive mødt i alle skuffelserne.

Peter bliver mødt i skuffelserne af den opstandne Herre Jesus Kristus, som kender til hans straffeattest. Men om den siger han: Peter! Følgerne af den bar jeg på korset! Følg mig! Følg mig i min tilgivelse. For min tilgivelse er følgerne af din skuffelse.

Lad os møde hinanden i skuffelsen med tilgivelsens følger, som også vi mødes i skuffelsen med tilgivelsens følger af den opstandne Herre Jesus Kristus!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen